

Határokon Átívelő Imaközösség és Hitmélyítő Alkalmak

www.episzunago.com

A békességre való törekvés lépcsőfokai

(Róma 14,13-23)

Igehirdető: Dr. Ormóshegyi Zoltán református lelkipásztor

Igehirdetés időpontja: 2022. 05. 18.

„Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm.”

„Kegyelem nekünk és békesség Istentől, a mi Atyánktól és az Úr Jézus Krisztustól, a mi megtartónktól.” Ámen.

Imádkozzunk testvéreim!

Drága Urunk, az előbb énekeltük, kértük, hogy: Adj Úristen nekünk Szentlelket. Szent igédben építs meg minket. Adjad megismernünk természetünket, tekintsd meg szükségünket, könnyörgésünket. Adj igaz hitet. Urunk, köszönjük neked, hogy megtartottál bennünket, eljuttattál ennek a munkáshétnek a közepére, meghíúsítottad az ördög minden támadását, ami arra irányult, hogy ma ne lehessünk itt. De köszönjük, hogy itt vagyunk, köszönjük, hogy a Te színed előtt vagyunk. Köszönjük, hogy a veled való közösségben lehetünk itt, és köszönjük, hogy megáldasz bennünket ezen a mai estén is, tetőled jövő élő, friss, szerelmes üzenettel. Urunk, nagyon nagy szükségünk van a Te szavadra, arra az ígére, ami tetőled származik. Ami bátorít, épít, tisztít, gyógyít bennünket ezen a mai napon is. Áldani, magasztalni, dicsőíteni szeretnénk téged életünk minden napján, de ezen a mostani alkalommal különösen is. Áldd meg Urunk a mi alkalmunkat, és hadd kérjük, ahogy már az előbb énekeltük: Óh, Szentlélek kérünk tégedet, bátorítsd a mi szívünket, vigasztalj meg minket, s igazgass minket, hogy hallván megérthessük Te szent igédet, üdvösségünket. A Jézus nevében kérünk, hallgass meg bennünket. Ámen.

Kedves testvéreim, szeretett gyülekezet!

Folytassuk tovább Isten szerelmes levelének a tanulmányozását. A római levél 14. fejezetének a tizenharmadik versétől a fejezet végéig, a 23. versig olvasom Isten ígését és Szentlelkének segítségül hívásával magyarázom is.

Róma 14,13-23 *„Többé tehát ne ítélezzünk egymás felett, hanem inkább azt tartsátok jónak, hogy testvéreteknek se okozatok megütközést vagy elbotlást. Tudom, és meg vagyok győződve az Úr Jézus által, hogy semmi sem tisztátalan önmagában, hanem ha valaki valamit tisztátalannak tart, annak tisztátalan az. Ha pedig atyádfia valamilyen étel miatt megszomorodik, akkor nem jársz el szeretetben. Ne tedd tönkre ételleddel azt, akiért Krisztus meghalt. Vigyázzatok, ne káromolják azt a jót, amelyben részesültetek. Hiszen az Isten országa nem evés és ivás, hanem igazság, békesség és a Szentlélekben való öröm; mert aki ebben szolgál Krisztusnak, az kedves az Isten előtt, és megbízható az emberek előtt. Azokra a dolgokra törekedjünk tehát, amelyek a békességet és egymás építését szolgálják. Étél miatt ne rombold*

az Isten munkáját. Minden tiszta ugyan, de rossz annak az embernek, aki megütközéssel eszi azt. Jó tehát nem enni húst, nem inni bort, és semmi olyat nem tenni, amin testvéred megütközik. Te azt a hitet, amely benned van, tartsd meg az Isten előtt. Boldog, akinek nem kell elítélni önmagát abban, ami felől döntött. Aki pedig kételkedik, amikor eszik, máris elítéltetett, mivel nem hitből tette. Mert minden, ami nem hitből származik, az bűn.” Ámen.

Nagy szeretettel köszöntöm a kedves testvéreket!

Isten kegyelméből folytatjuk tovább Isten szerelmes levelének a tanulmányozását és remélem, hogy a testvérek is úgy vannak ezzel, mint ahogyan én is, hogy ahogy magyarázzuk, mélyedünk el ebben a levélben; hadd fogalmazzak így, ahogyan együtt élünk a Krisztussal, egyre jobban szeretjük Őt és úgy elhangzik a szívünkben a sóhaj, az imádság, hogy Uram, úgy szeretlek Téged, hogy ilyen csodálatos Isten vagy, aki kiapadhatatlan szeretettel vagy irányunkba, hogy a Te szereteted semmit nem változik!

S milyen érdekes, hogy amikor így gyönyörködöm az Úrban, így hálát adok, akkor mindig történik valami. Isten elém hoz valakit, akivel nagyon nehéz, sőt nem is tudok mit kezdeni.

És, hát a mai napi igével ott folytatjuk, ugye ahol abba hagytuk, hiszen arról hallottunk a múlt alkalommal, hogy Pál apostol a Római levél 14. fejezetében arról tanít, hogy különböző gondolkodású keresztyének hogyan tudnak békességben együtt élni. Így fogalmazhatnánk meg kicsit teológiaiilag, hogy hogyan tudják a keresztyén szabadságot úgy megélni, hogy a másoknak ne okozzanak botránkozást. Hiszen hallottuk, hogy a római gyülekezetben hatalmas konfliktusok támadtak ilyen kérdések miatt, hogy szabad-e húst enni, szombatot vagy vasárnapot ünnepeljünk-e, vagy szabad-e egyáltalán bort inni és ugye elhangzott a válasz ezekre a kérdésekre.

A múlt alkalommal elmondtuk, hogy Pál apostol ebben a fejezetben az üdvösség szempontjából közömbös dolgokról tanít, amit a reformátorok adiaphoronoknak neveztek. Hogy mik ezek az adiaphoronok? Említettünk belőlük a teljesség igénye nélkül egy párat. Ugye itt Pál apostol felsorolja az ételt, a napoktól való tartózkodást, az italt, az alkoholt a fogyasztását. De a múlt alkalommal említettük a keresztségnek a formáját, az Isten dicsőítésének a módját, és úgy örülök és köszönöm a kérdést, amit kaptam az egyik testvértől, aki szintén ezt kérdezte, az adiaphoron, hogy beletartozik-e valami vagy nem tartozik-e bele, és hogyan van ez? Nagyon jó ezeket a visszajelzéseket olvasni. Nem soroltuk fel mindegyiket. De ezekben az üdvösség szempontjából közömbös dolgokban Augustinusnak a mondását tanultuk, tanulmányoztuk, és próbáljuk memorizálni, aki azt mondja, hogy a lényeges dolgokban legyen egység, egyebekben szabadság és mindenekben szeretet.

Hallottuk a múlt alkalommal, hogy kik az erősek, kik a gyengék. S mi így fogalmaztuk meg, hogy hitben erős az az ember, aki meg tudja élni azt, hogy a lényeges dolgokban meg tudja élni az egységet. Egyebekben, adiaphoronokban meg tudja élni a krisztusi szabadságot, és ezt úgy tudja tenni, hogy mindenekben a szeretet, a krisztusi szeretet tölti be az életét.

A mai alkalommal ezen az úton megyünk tovább, és a békességre törekvésnek a lépcsőfokait adja elénk ez a mai ige. Így is fogalmazhatnánk, hogy a békességnek az útjára tanít bennünket az Úr. Mert, hát legyünk őszinték, hogy ahol emberek hosszabb vagy rövidebb ideig együtt élnek, össze vannak zárva, ott különösen nagy szükség van a békességnek a naponkénti munkálására. Mert, kedves testvéreim, olyan kritikusak vagyunk a másik emberrel, és sokszor olyan elnézőek vagyunk saját magunkkal szemben.

Aztán hallottuk, hogy általában a nagy konfliktusok nem nagy dolgokból, nem az üdvösség szempontjából jelentős dolgokból fakadnak, hanem mindig a részletek, az apró dolgokból, elszólásokból, egy gesztusból indulnak el, sokszor visszafordíthatatlan folyamatok. Ezekben, az üdvösség szempontjából közömbös dolgokban úgy egymásnak tudunk feszülni, hogy ezekből szakadások, sérülések keletkeznek Isten népén belül.

A mai napi szolgálatnak tehát ezt a címet adtam, hogy a békességre törekvésnek a lépcsőfokai, amit Pál apostol ezt egy mondatban így fogalmaz meg: Azért tehát törekedjünk azokra, amik a békességet és az egymás épülését szolgálják.

Hogyan törekedhetünk a békességre, a másik építésére az ige szerint? Melyek ezek a lépcsőfokok, amit megmutat a mai igeszakaszunk?

Először is egy kicsit visszább megyek. Korábban azt olvastuk, hogy azért halt meg és támadott fel, és elevenedett meg a Krisztus, hogy mind a holtakon, mind az élőkön uralkodjék. Testvérek, a bűneset óta magunkban hordozzuk a békétlenséget. Jézussal azonban az Istennek az országa, a mennynek a békessége jelent meg ebben a világban. *„Dicsőség a magasságos mennyben az Istennek és a földön békesség, és az emberekhez jóakarát.”* Az Isten országa a Krisztus királyi uralmát jelenti. És az első üzenet számomra az volt, hogy békességre hatékonyan törekedni akkor tudok, ha befogadom a szívembe a békességnek a fejedelmét és kérem, hogy Uram, az életem minden területén a Te királyi uralmad valósuljon meg. Mert akkor lesz bennem békesség, és ha bennem békesség van, akkor nagy eséllyel magam körül is békességet tudok teremteni. Mi jellemzi azonban a Krisztus királyi uralmát? *„Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szentlélek által való öröm.”*

A második lépcsőfok az volt számomra, hogy amikor a békességet szeretnéd munkálni, akkor keresd először az Istennek az országát. Nem azért, hogy elmenekülj a probléma elől, a nehéz emberek elől – amit sokszor megtennénk szívünk szerint –, hanem azért keressük Isten országát először, mert minden jó ajándék, minden adomány onnan jön. Onnan kapunk erőt a békességnek a munkálására. És akiben ott van az Isten országa, a Krisztus királyi uralma, abban az emberben ott van az igazság. Az igazság. Nem a saját igazságom, hanem az objektív igazság, Jézus Krisztus. És ha bennem vagy benned ott van az igazság, ez sokszor nem azt jelenti, sőt a legtöbbször nem azt jelenti, hogy mindig a mienk az utolsó szó, hogy mindig nekünk van igazunk. Pál apostol azt mondja, hogy nincsen saját igazságom a törvény alapján. Ha bennünk az igazság van, nagyon sok jogtalanságot kell elszenvednünk. Nagyon sok esetben hallgatnunk kell. El kell engednünk dolgokat és békességben kell együtt lennünk a másik emberrel. Le kell tudni mondanunk olykor a saját igazságunkról, a saját igazságérzetünkről, ami nagyon nehezen megy. De ha bennünk él az igazság, akkor Ő növekszik és a mi saját igazságunk egyre kisebb lesz.

Aztán azt mondja, hogy az Isten országa igazság és békesség. Amikor először az Isten országát keresem, akkor a békesség árad be az én szívembe és a Te életedbe. Nem akármilyen békesség, hanem az a békesség, amely minden értelmet felülhalad. Ami be tudja tölteni, meg tudja őrizni a mi szívünket, a mi gondolatainkat a Krisztus Jézusban, és amelyik békesség ki tudja üzni a gondolatainkból azt a sok negatív, sötét gondolatot, azt a sok békétlenséget, amit az ördög próbál mindig a mi szívünkbe, a mi gondolatainkba beleültetni.

Jó, hogy megsegített az Úr, jó, hogy átvitt mindenem, de mi lesz most? Mi lesz holnap? Átvitt a covidon, de mi lesz most a háború idején, mi lesz az infláció idején? Miből élsz? Meg tudod venni, ami szükséges? Lesz elegendő élelmed? Óh, találkozunk mennyit ezekkel a gondolatokkal, de Isten ígéjében azt olvassuk, hogy keressük az Ő országát, amely igazság, békesség és Szentlélek által való öröm. Ez az öröm, ez a Szentléleknek a gyümölcse, és mivel a Szentléleknek a gyümölcse, ezért ez a világ nem tudja ezt az örömet elvenni. Próbálja a gonosz, próbál bennünket minden nap. Jönnek a különböző támadások. De a Szentléleknek az öröme körülményektől független, belső, felső, tartós öröm, amit nem tud tőlünk senki elvenni. Annakokáért egymást többé ne kárhoztassuk.

A harmadik lépcsőfokban azt mondja az apostol, hogy ne kárhoztasd a másik embert. De mit jelent kárhoztatni? Az itt szereplő szónak ilyen jelentése van, hogy ügyelni, súlyt helyezni a másik emberre. Kárhoztatni a másikat, azt jelenti, hogy olyan súlyt helyezek rá, amit nem tud elhordozni. Jézus ezt így fogalmazza meg a Máté 23,4-ben, farizeusoknak mondja, hogy mert

ők nehéz és elhordozhatatlan terheket kötöznek egybe, és az emberek vállaira vetik, de ők az ujjukkal sem akarják azokat illetni. A kárhóztató ember olyat vár el a másiktól, amire a másik ember nem képes, mert tökéletlen. Új munkahelyeken szokták ijesztgetni az új kollégákat, hogy itt minden olyan nehéz. S ott van egy új kolléga, azt sem tudja, hogy merre van előre vagy hátra és akkor még ijesztgetik, hogy micsoda nagy nehézségek lesznek itt.

Vagy emlékszem, amikor teológiára készültem, akkor mindig mondták, hogy milyen borzasztó próbáknak lesz kitéve az, aki oda elmegy, elveszti a hitét. Mennyi nehézségben lesz része. S mennyien mondják a nehézségeket, de arról nem beszélnek, hogy soha nincs okunk félni a bajtól, soha nincs okunk félni az újtól, a kihívásoktól, mert a mi drága Urunk soha nem hagy el bennünket. Ahogyan vele volt a mi drága szüleinkkel, nagyszüleinkkel, lelkészeinkkel, úgy bennünket sem hagy magunkra, és minden szükségessel ellát bennünket.

Kárhóztatni a másikat azt jelenti, hogy megmondom az igazságot, szeretet nélkül. Ítélekem a másik ember felett. Azt nézem, hogy miben hibázott. Megszólom, vagy a szemébe vagy a háta mögött. *„Annakokáért egymást többé ne kárhóztassuk, hanem inkább azt tartsátok, hogy a ti atyátok fiának ne szerezzetek megütközést vagy megbotránkozást.”* Tudatosan ne botránkoztassam meg a másik embert.

Egerszegi Krisztináról hallottam, hogy amikor férjhez ment és ki volt téve a rengeteg elismerése, amit a sportban elért, és hogy a férjének ne okozzon ezzel, hát, hogy is fogalmaztam, a férfi büszkeségében kárt, elpakolta minden érmét. Betette egy dobozba és felvitte a padlásra. Pedig ez nem megütközés, ez nem megbotránkoztatás, de nem akart a férjének ezzel kellemetlenséget okozni. Nem akarta, hogy ez benne rossz érzéseket váltson ki. *„Azt tartsátok atyámfiái, ne szerezzetek megütközést vagy megbotránkozást, mert tudom és meg vagyok győződve az Úr Jézusban, hogy semmi sem tisztátalan önmagában, hanem bármi annak tisztátalan, aki tisztátalannak tartja.”* Az apostol itt amellet érvel, hogy tudja, és meg is van győződve arról, hogy ezek a közömbös dolgok önmagukban nem tisztátalanok. Azaz, ide sorolhatjuk magát a pénzt is, a jogot, a mindennapi életünkben amennyi mindennel találkozunk, az ételek, az ital nem tisztátalanok. Minden tiszta a tisztának, a tisztátalannak pedig semmi nem az, de az Isten ígéje azt mondja, hogy figyelj a másik emberre, hogy neki mit okozol azzal, ha valamit te megteszel.

„De ha a te atyádfia az ételért megszorodik, akkor te nem szeretet szerint cselekszel. Ne veszítsd el azt a te ételleddel, akiért a Krisztus meghalt.”

Nagyon keményen fogalmaz itt az apostol. Azt mondja, hogy ne pusztítsd el, ne veszítsd el a te testvéredet valami kis apró, jelentéktelen dologért, mert többet ér a te testvéred, hogy ő ne botránkozzon meg, mint az, hogy te gyakorolod a te szabadságodat. Teneked hited van, tartsd meg magadban Isten előtt. Boldog, aki nem kárhóztatja magát abban, amit helyesel. Tartsd meg a te hitedet, de a te hited látszódjon meg a te cselekedeteiden, a te magaviseleteden, a te forgolódásodon, a te embertársaiddal való bánásmódodon. Aki pedig kételkedik, ha eszik, kárhóztatva van, mert nem hitből eszik, ami pedig hitből nincs, bűn az. Azért tehát törekedjünk azokra, amik a békességre és az egymás épülésére valók.

Mit jelent békességre törekedni?

Az itt található szó egy nagyon erős kifejezés, azt mondja, hogy űzőbe venni, üldözni. Azaz azon járjon az eszünk, kezünk, hogy minden tőlünk telhetőt megtegyünk, hogy a másikkal békességben legyünk és építsük a másik embert. Így fogalmazza meg ezt az apostol, hogy amennyiben rajtatok áll, minden emberrel békességben éljete. Törekedjünk a békességre. Ez nem azt jelenti, hogy mindig sikerülni fog. Ha nem megy, akkor kerüld el az ilyen embert, imádkozz érte, ne tedd ki magad a kárhóztatásának, mert vannak mérgező emberek, akiket jobb elkerülni. Van, amikor az szolgálja a békességet, hogy ha nem szólunk. Van, amikor szólnunk kell. Azért tehát törekedjünk azokra, amik a békességre és egymás épülésére valók.

Hogyan törekedjünk?

Hallottuk, hogy az Isten országa, Krisztus királyi uralma növekedjen a mi szívünkben. A mi életünknek minden területén. Isten országa ott van, ahol Jézus Krisztus Úr, ahol uralkodik. És ahol Jézus uralkodik, ott ott van a Szentlélek, a Pártfogó, az Ügyvivő, a Segítő, a békességnek a Lelke. És ahol ott a Szentlélek, ott szeretet tapintható, érezhető, ott egyik ember arra törekszik, hogy építse a másik embert.

Bocsássák meg a testvérek, ha már elmondtam a gyermekkori élményemet, amikor Mátraházán a lelkész üdülőben nyaraltunk vagy voltunk édesanyámmal, és Bandi bácsi ott volt a gyülekezetével. És, én akkor gyermekként, én semmit nem értettem abból, hogy ott mi zajlik, de hogy ezek az emberek, akik ott voltak, azok annyira szerették egymást, ott olyan légkör volt, hogy én olyat nem tapasztaltam eddig sehol, pedig gyülekezetben nőttem fel. De ott valami olyan különös erőtere volt a Szentléleknek, hogy az ajtón bejutás is egy hosszú folyamat volt, mert azon versenyeztek a testvérek, hogy ki engedi előre a másik embert, hogy tud a másíknak a kedvében járni? Hogy hogyan tudja egyik a másíkat bátorítani? A kárhoztatás helyett bátorítás, a másíknak az építése és intése hangzott el. Törekedjünk mindig a békességre! Próbáljuk meg tisztázni a kétes dolgainkat, ha nem sikerült, akkor menjünk tovább, tegyük a dolgunkat. Szeressünk, imádkozzunk, tegyük jót mindenkivel, mert a békességre törekvésnek van határa. A bűn tekintetében nem köthetünk kompromisszumot. A szeretetnek nincsen határa, a krisztusi szeretetnek, de az a békesség, amit az Úr ad nekünk, az nem egy álbékesség, nem egy hamis békesség, nem egy megalkuvásnak a békessége, hanem az a békesség, ami a Szentlélek bennünk lakozása által ott van bennünk. Igazság, békesség és Szentlélek által való öröm.

És most néhány kérdést tegyük fel az előttünk álló beszélgetésre.

1. Mit jelent a kárhoztatás, hogyan tudjuk ezt elkerülni?
2. Hol van a békességre törekvésnek a határa?
3. Milyen kapcsolatban van a békességre törekvés a hittel?
4. Milyen kapcsolat van a békességre törekvés és a Szentlélek között?
5. És mondjunk egy pár személyes példát arra, amikor sikerült, és amikor nem sikerült a békességet helyreállítani.

Imádkozzunk!

Drága Urunk, köszönjük, hogy Te vagy a békességnek a fejedelme! Add, nekünk is a Te békességedet, a Te igazságodat, a benned való örömet, a Te drága Szentlelked által. Taníts bennünket szeretni és lehetőleg békességben élni mindenkivel. Adj békességet a mi családjainkba, otthonainkba, gyülekezeteinkbe, munkahelyeinkre, egyházunkba, a háborús Ukrajnába és minden emberi közösségbe, add a Te drága békességedet. És tegyél bennünket ennek a békességnek a munkálóivá, építőivé.

Annak nevében, aki így tanított imádkozni:

Mi Atyánk, Aki a mennyekben vagy, szenteltessék meg a Te neved, jöjjön el a Te országod, legyen meg a Te akaratod, amint a mennyben, úgy a földön is. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd meg a mi vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek. És ne vigy minket kísértésbe, de szabadíts meg a gonosztól, mert Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.

„Semmi felől ne aggódjatok, hanem minden alkalommal imádságotokban és könyörgéseitekben hálaadással tárjátok fel kívánságaitokat az Isten előtt; és az Istennek békessége, amely minden értelmet felülhalad, meg fogja őrizni szíveiteket és gondolataitokat a Jézus Krisztusban.” Ámen.